

Sygnatura akt IV U 330/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 3 stycznia 2020 r.

Sąd Rejonowy w Świdnicy, IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w osobie SSR Magdaleny Piątkowskiej

po rozpoznaniu w dniu 3 stycznia 2020 r. na posiedzeniu niejawnym w trybie art. 148¹ kpc

sprawy z odwołania S. S.

od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W. z dnia 22 lipca 2019 r. roku, znak: (...). (...). (...).2019

o ustalenie stopnia niepełnosprawności

oddala odwołanie

UZASADNIENIE

Powódka S. S. wniosła odwołanie od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W. z dnia 22 lipca 2019 roku. W uzasadnieniu wskazała, iż nie zgadza się z zaliczeniem jej do lekkiego stopnia niepełnosprawności i wniosła o zmianę orzeczenia. Podniosła, iż nie jest w stanie podjąć pracy albowiem ma problemy z zapamiętywaniem nowych czynności na dłużej, nie jest w stanie załatwiać swoich spraw w różnych instytucjach, do lekarza chodzi z mężem bądź córką.

W odpowiedzi na odwołanie strona pozwana wniosła o oddalenie odwołania. Wskazano, iż w świetle definicji ustawowej dla osoby kwalifikującej się do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności i po zapoznaniu się z dokumentacją medyczną i przeprowadzeniu badań powódki, nie było podstaw do przyznania stopnia umiarkowanego. W ocenie organu odwoławczego stopień naruszenia sprawności organizmu powódki kwalifikuje ją do lekkiego stopnia niepełnosprawności.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka S. S. cierpi z powodu zaburzeń depresyjno- lękowych o łagodnym nasileniu i łagodnych zaburzeń funkcji poznawczych oraz zespół zależności alkoholowej w fazie deklarowanej abstynencji. Powódka jest prawidłowo zorientowana w otaczającej ją rzeczywistości, zdolna jest do nabywania nowych informacji i umiejętności, do komunikowania się z otoczeniem w różny sposób, dbania o swoje potrzeby życiowe, zdolna do czynności samoobsługi. Choroba nie ma takiego nasilenia objawów aby powódka wymagała potrzeby pomocy i opieki osób trzecich i aby była uznana za niezdolna do pracy lub zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej. Z uwagi na stwierdzony poziom zaburzeń powódka może zostać zaliczona do lekkiego stopnia niepełnosprawności.

Dowód:

- opinia biegłego sądowego psychiatry k. 15-21
- akta (...) (w załączeniu)
- dokumentacja lekarska powódki (w aktach)

Przy tak ustalonym stanie faktycznym sąd zważył:

Odwołanie podlegało oddaleniu.

Zgodnie z art. 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz.U.2019.1172 t.j. z dnia 2019.06.25) do znacznego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej i wymagającą, w celu pełnienia ról społecznych, stałej lub długotrwałej opieki i pomocy innych osób w związku z niezdolnością do samodzielnej egzystencji. (1.) Do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej lub wymagającą czasowej albo częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych.(2.) Do lekkiego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę o naruszonej sprawności organizmu, powodującej w sposób istotny obniżenie zdolności do wykonywania pracy, w porównaniu do zdolności, jaką wykazuje osoba o podobnych kwalifikacjach zawodowych z pełną sprawnością psychiczną i fizyczną, lub mająca ograniczenia w pełnieniu ról społecznych dające się kompensować przy pomocy wyposażenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze lub środki techniczne.(3.)

Niezdolność do samodzielnej egzystencji oznacza naruszenie sprawności organizmu w stopniu uniemożliwiającym zaspokajanie bez pomocy innych osób podstawowych potrzeb życiowych, za które uważa się przede wszystkim samoobsługę, poruszanie się i komunikację.(4.) Zaliczenie do znacznego albo umiarkowanego stopnia niepełnosprawności osoby, o której mowa w ust. 1 lub 2, nie wyklucza możliwości zatrudnienia tej osoby u pracodawcy niezapewniającego warunków pracy chronionej, w przypadkach:1) przystosowania przez pracodawcę stanowiska pracy do potrzeb osoby niepełnosprawnej;2) zatrudnienia w formie telepracy.(5.)

Przy tak ustalonym stanie faktycznym sąd zważył:

Odwołanie podlegało oddaleniu.

Zgodnie z art. 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz.U.2019.1172 t.j. z dnia 2019.06.25) do znacznego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej i wymagającą, w celu pełnienia ról społecznych, stałej lub długotrwałej opieki i pomocy innych osób w związku z niezdolnością do samodzielnej egzystencji.(1.)

Do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej lub wymagającą czasowej albo częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych.(2.)

Niezdolność do samodzielnej egzystencji oznacza naruszenie sprawności organizmu w stopniu uniemożliwiającym zaspokajanie bez pomocy innych osób podstawowych potrzeb życiowych, za które uważa się przede wszystkim samoobsługę, poruszanie się i komunikację.(4.)

Jak wynika ze stanu faktycznego stan zdrowia powódki nie wypełnia kryteriów przewidzianych dla umiarkowanego stopnia niepełnosprawności, a obrazuje te opisane dla lekkiego stopnia niepełnosprawności. Sąd w tym zakresie oparł się na zgromadzonej w sprawie dokumentacji medycznej , aktach (...) oraz – jako podstawowym dowodzie- opinii biegłego sądowego psychiatry, która to opinia stanowiła wnikliwą analizę stanu zdrowia powódki, rzeczowo i przekonująco uzasadnioną. Opinia oparta była o badanie powódki i dokumentację medyczną. Całokształt zebranego w sprawie materiału dowodowego przemawiał za uznaniem tej opinii jako rzeczowej, spójnej i wyprowadzającej logiczne wnioski końcowe i Sąd nie dopatrywał się jakichkolwiek przyczyn, dla których miałyby utracić walor wiarygodnego dowodu w sprawie. Należy przy tym mieć na uwadze, że opinia biegłych, zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego, ma na celu ułatwienie sądowi należytej oceny zebranego materiału wtedy, gdy potrzebne są wiadomości specjalne. Podlega jak inne dowody ocenie według art. 233§ 1 kpc, lecz odróżniają ją szczególne kryteria oceny, które

stanowią zgodność z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziom wiedzy biegłego, podstawy teoretyczne opinii, sposób motywowania oraz stopień stanowczości wyrażonych w niej wniosków. Przedmiotem opinii nie jest więc przedstawienie faktów lecz ich ocena na podstawie wiadomości specjalnych. Do opinii tej, mimo pouczeń, żadna ze stron nie złożyła zastrzeżeń.

Stosownie do art. 148¹ § 1 k.p.c., sąd może rozpoznać sprawę na posiedzeniu niejawnym, gdy po złożeniu przez strony pism procesowych i dokumentów uzna - mając na względzie całokształt przytoczonych twierdzeń i zgłoszonych wniosków dowodowych - że przeprowadzenie rozprawy nie jest konieczne. Z uwagi na to, że w niniejszej sprawie sąd opierał się na dokumentach złożonych przez strony i o doręczoną obu stronom opinię biegłego uznano, że przeprowadzenie rozprawy nie było konieczne dla rozstrzygnięcia sprawy.

Mając powyższe na względzie, na podstawie powołanych przepisów, w oparciu o art. 477¹⁴ § 1 kpc Sąd oddalił odwołanie.